

Piroska és a farkas

Színezhető és bábozható mese

Volt egyszer egy kedves, aranyos kislány. Aki csak ismerte, mindenki kedvelte, de legjobban mégis a nagymamája szerette. A világ minden kincsét neki adta volna. Egyszer vett neki egy piros bársonysapkát.

A kislánynak annyira tetszett a sapka, hogy mindig csak ezt hordta. El is nevezték róla Piroskának.

Piroskáék bent laktak a faluban, nagymama pedig kint az erdőben, egy takaros kis házban.

Egy szép napon azt mondja Piroskának az édesanyja:

- Vedd Piroskám kosárkádát,
és keresd fel nagymamádat!
Vigyél neki minden jót,
Bort kalácsot, harapnivalót.
De kislányom ide hallgass!
Az erdőben jár egy farkas.
Le ne térdj az utadról
Jegyezd meg jól!

- Bízod csak rám, édesanyám, minden úgy lesz, ahogy mondod.- felelte Piroska az intelemre. Azzal karjára vette a kosárkát, és útnak indult.

Átvágott a mezőn, beért az erdőbe. Hát ki jön szembe vele? Nem más, mint a farkas.

- Jó napot, Piroska! - köszönt rá a kislányra.

Az meg mosolyogva, jó szándékkal felelt:

- Neked is, kedves farkas!

Nem tudta még, milyen alattomos, gonosz állattal van dolga.

- Hová ilyen korán, lelkecském? - szívélyeskedett tovább a farkas.

- Nagymamához.

- Aztán mit viszel a kosaradban?

- Bort meg kalácsot. Tegnap sütöttük. Szegény jó nagymama gyöngé is, beteg is, jót fog tenni neki. Legalább egy kicsit erőre kap tőle.